

Kupujmo
vojne
BONDE
in
ZNAMKE

AMERIŠKA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 7

CLEVELAN 3, O., MONDAY MORNING, JANUARY 10, 1944

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Amerikanci so načeli nemško linijo v Italiji

Ameriška pehota, kateri so pridružene tudi angleške čete, je načela šest milj širok obrambni pas, ki brani dohod do Cassino, kjer vodi cesta proti Rimu.

Alžir, 9. jan. — Ameriška in angleška pehota sta zmatali eno tretjino nemškega kolobarja, ki brani dohod do Cassino. Ta nemški pas je šest milj širok. Nemci so tukaj razpostavili svoje najboljše čete. Amerikanci so odbili vse nemške protinapade ter zavzeli kraja Hamlet in Giusto.

Vladni urad urgira, da bi malo vložili davčne pole svojih dohodkih

Vladni urad za pobiranje dohodninskih davkov v Clevelandu urgira vse one, ki bodo morali do 15. marca predložiti davčne pole o svojih dohodkih leta 1943, naj to store čim prej mogoče. Od ponedeljka naprej bo v davčnem uradu v Midland Bldg., 100. deželni ul. izpolneno, da bodo pomagali ljudem izračunati davke.

Vsak mora predložiti formo 1125, na kateri je razvidno, koliko je plačal davka lanskega leta, ki mu ga je odtrgal delodajalec. Dalje je treba predložiti steno 1125, ki kaže, koliko ste plačali davka v 1942. Na podlagi tega se vam bo izračunalo, koliko ste dolžni vladi, če ste kaj. Davčno polo mora predložiti vsaka samska oseba, ki je imela lanske leto \$500 ali več dohoda, oženjena oseba za \$624 ali več, ali skupno mož in žena za \$1.200 dohodkov.

Armada je odpustila 307 tehnikov

Salt Lake City. — Iz taborišča Kearns je bilo odpuščenih 1.307 tehnikov, ki so dobili časten odpuščanje iz armade. Vsi se bodo vrnili v tovarne na zapadnem obrežju, kjer izdelujejo bojna stala.

V taborišču Kearns je ostalo 87 tehnikov, ki bodo odpuščeni v ponedeljek, prihodnji teden, pa odpuščeni iz armade na polnih 300 iz tega taborišča.

Policija se ne strinja s predstavo po polnoči

Nekdo je javil policiji, da je hotel, kako je šlo večje število tehnikov v Standard gledišče na 11 Prospect Ave. To bi ne bilo nič čudnega, če bi ne bilo to po polnoči. Policija je obkolila gledišče, nekaj jo je šlo pa notranjosti. Dobila je tri hiške, ki so čistili, na stoleh je pa našla 14 moških, ki so prizarjali koncert z smrčanjem. Hišniki so rekli, da so o njih prijatelji, ki bi radi imeli miren nočni počitek v praznem gledišču. Policija je se odpravila na glavno postajo, da pride zadevi do dna.

NAD 1000 JEZNIH ŽENSK ZBRANIH, DA VIDJO UBIJALCO SVOJEGA OTROKA

Chicago. — Nad en tisoč jeznih žensk se je zbralo pred poročnim zavodom, iz katerega se je vršil pogreb 2 letne Clair Merkel. Ženske so si hotele ogledati od blizu mater, 22 letno Mildred Merkel, ki je z železno palico do smrti pretepla svojo hčerko. Ko se je mlada mati rinila skozi množico do pogrebne kapele,

Roosevelt zahteva, da unije prekličijo nameravano slavno

Washington. — Predsednik Roosevelt je naznanil, da bodo dobile unije železniških strovarnikov, kurjačev in premikarjev iste priboljške, kot druge železniške unije, ne da bi izgubili enega centa. Toda pogoj je, da prekličijo nameravano slavno, ki so jo načele v mesto, pa nimajo tukaj nobenega svojega človeka. Vse to pa stane dosti denarja in treba je naprej in naprej trkati na dobra srca, da darujejo kak dolar. Zda vodijo kampanjo za nabiranje milodarov Kolumbovi vitezi. Denar lahko izročite tudi v uradu Ameriške Domovine. Vsak cent je hvaležno sprejet.

Člani teh unij bodo dobili, če ubogajo predsednika, 5 centov na uro priboljška in en teden plačanih počitnic, veljavno od 27. decembra 1943. Prej so že dobili 4 cente na uro priboljška. Unije izjavljajo, da ne bodo mogle za časa vojne vprašati za večjo mezd, ako prostovoljno sprejmejo zvišanje zda. Ako se jim pa vsili, bodo imele še vedno priliko vprašati za več, če bo potrebno. Nek unijski uradnik je izjavil, da se morda pričakuje od železničarjev, da bodo prišli pred vlado s klobukom v roki, sklonjene glave in ponižno upognili koleno.

Bali so se šotrkje
Salt Lake City. — Neka ženska v tem mestu je prišla k odboru za racioniranje ter vprašala za nekaj kuponov gorilna, da se bo peljala v porodnišnico. Uradnik se je nekaj obotavljal ter je začel spraševati žensko o tem in onem. Ta ga je pa prekinila: "Ako ne bom šla kmalu, bom porodila kar tukaj!" To je pomagalo. Uradnik ji je dal gorilnske kupone v vsej naglici.

Farmarji godrnjajo, ker se dvigajo mezde, cene pridelkom pa ne
Washington. — Iz poljedelske države Wisconsin prihajajo poročila, da so farmarji nezadovoljni z maksimalno ceno prašičem in jajcem, dočim cene krmi in poljedelskim potrebščinam rastejo. Nezadovoljni so, ker dobijo premogari, železničarji in drugi delavci, kar zahtevajo, njih zahteve se pa venomer potiskajo na stran.

V splošnem farmarji niso zadovoljni s tem, da vlada plačuje producentom odškodnino in s tem tišči cene pri tleh, ampak zahtevajo direktno višjo ceno za svoje pridelke.

Nov grob v Penna
Frank Matjašič, 1162 Addison Rd., sporoča, da mu je po kratki bolezni umrl 1. januarja letos stric Frank Burja v Finleyville, Pa. Star je bil 80 let. Mr. Matjašič se je udeležil pogreba s soprogo. Pokojni zapuščila v omenjenem mestu žalujejo soprogo, dve hčeri in enega sina, v Clevelandu pa nečake Frank in Josip Matjašič ter nečakinjo Rose Cernelich. Naj mu bo lahka ameriška gruda, preostali so žalje.

Nove odbornice
Podružnica št. 47 SZZ ima za letošnji sledeči odbor: Predsednica Tereziya Bizjak, podpredsednica Roselyn Shustar, tajnica Helen Tomazič, 8804 Vineyard Ave. tel. MI 8566, blagajničarka Frances Bricel, zapisničarka Frances Cergol, nadzornice: Agnes Zagar, Antonia Mally, Angela Zupan, zastavonošinja Eva Ožbolt. Seje so vsako 2. soboto v mesecu na 8812 Vineyard Ave.

Od nekeje onstran morja se je oglasil Dan J. Postotnik, ki želi vsem čitateljem Ameriške Domovine srečno in zdravo novo leto. Njegov naslov je: Cpl. Dan J. Postotnik, 35511934, Hq. Btry 457 AAA, AW, Bn. Mbl. APO 9030, c/o Postmaster New York, N. Y.

Na kratek dopust je prišel korporal Stanley Kersevan, 1285 E. 55. St. Nazaj odide v sredo večer. Njegov naslov je: Cpl. Stan Kersevan, 35529838, 640th Q. M. C. Co. Camp Gordon, John-

Za razvedrilo vojakom

V Clevelandu je en prostor, kjer dobe vojak, mornarji in drugi člani ter članice naše bojne sile zastoj hrano in pošteno razvedrilo. Nad 600 kosil in večerij se servira tukaj vsak dan. To je znana Cathedral kantina, kjer patriotične organizacije s pomočjo prostovoljnih doneskov strežejo vojakom in mornarjem, ki so slučajno v mestu, pa nimajo tukaj nobenega svojega človeka. Vse to pa stane dosti denarja in treba je naprej in naprej trkati na dobra srca, da darujejo kak dolar. Zda vodijo kampanjo za nabiranje milodarov Kolumbovi vitezi. Denar lahko izročite tudi v uradu Ameriške Domovine. Vsak cent je hvaležno sprejet.

Finci zopet prosijo za premirje, toda bi radi vedeli za ruske pogoje

Stockholm. — Uradni finski radio je izjavil, da si želi Finska mir in je pripravljena skleniti mir. Toda Finska še vedno vztraja na tem, da bi najprej vedela za pogoje Rusije. Švedsko časopisje, ki je kvotiralo to radijsko sporočilo, piše, da je Finska že od konference v Teheranu pripravljena začeti z mirovnimi dogovori in da je skušala dobiti od Rusije mirovne pogoje.

Finska je nadalje izjavila, da ni odgovorna za nedavno bombardiranje Leningrada, kot so jo obdolžili Rusi in da tudi ni res, da bi se slabo ravnilo z ruskimi vojnimi ujetniki.

Parkiranje avta ga bo drago stalo

Filadelfija. — John Hurff bo moral plačati \$2.270 globe ali pa bo šel za 81 dni na riet. Policija ga je iskala 5 mesecev in ga ima zda v rokah. V tem času je namreč dobil 81 tiketov radi nepravilnega parkiranja svojega avta in je ročno vrgel proč vseh 81 tiketov.

Zavezniki so bombardirali tovarno v Mariboru

Alžir. — Ameriške zračne sile so obiskale Jugoslavijo. Metale so bombo na nemško tovarnico letal v Mariboru. Maribor je s tem doživel prvo bombardiranje ameriške zračne sile.

Živinorejske države so v globokem snegu
Oklahoma in Texas, ki so znane živinorejske države, je zadel največji snežni vihar v zadnjih 45 letih. Po planjavah je zapadlo do 14 palcev snega, v hribih pa so zameti do osem čevljev visoki. Ves promet je ustavljen in živinorejci se boje ogromne škode, ker primanjkuje krme.

Samo 377 Japoncev so vjeli Amerikanci
Los Angeles. — Robert P. Patterson, pomožni vojni tajnik, je v tem mestu povedal častnikarjem, da so ameriške bojne sile dozdaj ujele samo 377 japonskih vojakov. To je dal v javnost zato, je rekel, da bodo ljudje videli, kako težak je boj z Japonci.

NOVI GROBOVI

Margaret Sneller

Po kratki in mučni bolezni je umrla Margaret Sneller, rojena Panian, stara 58 let, stanujoča na 1222 E. 73. Place. Tukaj zapuščila soproga Mata, hčer Margaret, sinove: Stanley, Pvt. Lawrence v Afriki in Sgt. George na Aleutih, Alaska, brata Sama v Coloradi in Johna v Michiganu ter več sorodnikov. Rojena je bila v selu Velike Drage na Hrvaškem. Tukaj je bila 40 let ter je bila članica društva sv. Josipa, št. 99 HBZ in društva št. 84 WOW ter podružnice št. 25 SZZ. Pogreb bo v torek popoldne ob 1:30 uri iz Želetovega pogrebnega zavoda na Highland Park pokopališče.

Pogreb Joseph Zupancica

V torek zjutraj ob 8:15 uri se bo vršil pogreb Joseph Zupancica iz Želetovega pogrebnega zavoda ter v cerkev sv. Vida ob 9 uri in nato na Kalvarijo.

Louis Perušek

Nagroma se je zgrudil za mrtvoudom in čez par ur umrl v Mt. Sinai bolnišnici Louis Perušek, stanujoč na 1383 E. 55. St. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda. Čas pogreba še ni določen.

Julia Kijewski

V soboto zvečer je umrla v St. Alexis bolnišnici Julia Kijewski, stara 76 let, stanujoča na 991 E. 64. St., rodom Poljakinja. Tukaj zapuščila 9 otrok. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:15 uri iz Želetovega pogrebnega zavoda in ob 9 uri v cerkev sv. Kazimirja in na Kalvarijo.

Mildred Taylor

V petek večer je umrla v mestni bolnišnici Mildred Taylor, rojena Sekulich, stara 31 let. Stanovala je na 872 E. 139. St. Rodom je bila Hrvatica, rojena v Clevelandu. Tukaj zapuščila soproga Williama, hčer Dolores, očeta Johna, brate John Selick, Pfc. Peter in Pvt. Nicholas ter sestre Mary, poročena Germanovich, Anna, poročena Shimmack, Ella, poročena Vranich, Rose, poročena Batchlor in Jeanette, poročena Garnett. Pogreb bo v torek zjutraj ob desetih iz Svetkovega pogrebnega zavoda na Lakeview pokopališče.

Joseph Mirilovich

V mestni bolnišnici je umrl Joseph Mirilovich, samski, star 50 let. Stanoval je na 1387 E. 30. St. Spadal je k fari sv. Save. Farani in prijatelji so mu zložili za pogreb, ki bo v torek popoldne ob eni iz Grdinovega zavoda v cerkev sv. Save in na rusko pokopališče.

Živinorejske države so v globokem snegu

Oklahoma in Texas, ki so znane živinorejske države, je zadel največji snežni vihar v zadnjih 45 letih. Po planjavah je zapadlo do 14 palcev snega, v hribih pa so zameti do osem čevljev visoki. Ves promet je ustavljen in živinorejci se boje ogromne škode, ker primanjkuje krme.

Samo 377 Japoncev so vjeli Amerikanci

Los Angeles. — Robert P. Patterson, pomožni vojni tajnik, je v tem mestu povedal častnikarjem, da so ameriške bojne sile dozdaj ujele samo 377 japonskih vojakov. To je dal v javnost zato, je rekel, da bodo ljudje videli, kako težak je boj z Japonci.

Fantje pod 22 leti ne bodo več oproščeni vojaščine radi dela

Washington. — Urad za obvezno vojaško službo bo začel z novim programom pri rekrutiranju novincev. Začenši 1. februarja mladeniči od 18 do 22 leta ne bodo več oproščeni vojaščine radi svoje zaposlitve. Izvzeti od te odredbe bodo le gotove vrste dijakov, farmarji in oni, ki služijo pri trgovski mornarici.

Direktor Hershey je naročil nabornim komisijam, naj še v bodoče upoštevajo one v starosti nad 22 leti radi njih kritične zaposlitve v o j n i industriji. Toda pri tem naj tudi oproščajo družinske očete prej, kot pa samske moške.

Oni sami moški, ki so dobili oprostitev od vojaščine radi dela za gotovo dobo, bodo ostali na svojem delu, dokler ta doba

ne poteče. Potem se jih pa ne bo več oprostilo.

Direktor Hershey trdi, da bo na ta način dobila armada do 115.000 novincev. Kar se tiče oprostitve dijakov, je bila določena kvota 10.000 za vsa dežela, ki lahko ostanejo pri svojih knjigah. To so dijakov, ki študirajo kemijo, inženirstvo, geologijo ali medicino.

Farmarje se ne bo klicalo v armado, ako so registrirani kot potrebna delovna sila v sedanji zaposlitvi.

Direktor Hershey je tudi izjavil, da bo armada še naprej rekrutirala družinske očete v takem številu kot dozdaj. V zadnjih treh mesecih lanskega leta jih je bilo poklicanih v armado 90.000.

Ameriški kongres bo začel danes zopet zborovati

Washington. — Ameriški kongres, ki je bil tri tedne na božičnih počitnicah, bo začel v ponedeljek 10. januarja svoje nadaljnje delo. To je 78. redni kongres. Predsednik Roosevelt je pripravil za novi kongres posebno poslanico, katero bo govoril v torek. Ob tem času še ni znano, če bo osebno stopil pred kongres.

Nekateri trdijo, da je to zadnji kongres, ki ima še demokratsko večino. Mnogi mislijo, da bodo dobili pri jesenskih volitvah večino v kongresu republikanci; ako ne v obeh zbornicah, pa vsaj v poslanski.

Nekateri tudi napovedujejo, da bo sedanji kongres imel to veliko nalogo, da bo polagal temelje bodočemu svetovnemu miru.

Vlada bo importirala mnogo važnih surovin

Washington. — Državni oddelek ameriške vlade namerava po vojni začeti importirati različne važne surovine kar na debelo. Pet let po vojni bodo Zed. države kopicile razen strateški material. Surov kavčuk in tako blago bodo spravili v skladišča nad zemljo, kositer, petrolej in podobno pa v ogromnih skladiščih pod zemljo.

Ta zaloga bi služila Zed. državi v sili, recimo v bodoči vojni in pa za izdelavo potrebščin, katere bodo zahtevale razne dežele po vojni iz Amerike, kjer bo industrija po vojni pripravljena producirati s polno paro. Ameriška industrija bo edina na svetu, ki ne bo poškodovana v tej vojni.

Kupujte vojne bonde!

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVA — Zelene znamke D, E in F iz knjige 4 so veljavne do 20. januarja. Zelene znamke G, H in J so 20. februarja. MESO, sir, sirovo maslo itd. — Rujave znamke, R, S in T knjige 3 so veljavne zda, U od 16. januarja. Vse so veljavne do 29. januarja. Znamka 2 iz knjige 4 je vredna pri nakupu sveže svinjine 5 točk več. To pa velja samo do 15. januarja. SLADKOR — Znamka 29 iz knjige 4 je veljavna do 15. januarja. Znamka 30 od 16. januarja do 31. marca. GAZOLIN — Znamka 9 iz knjige A je veljavna do 21. januarja; B in C, dokler jih je kaj. ČEVLJI — Znamka 18 iz knjige 1 in airplane znamka 1 iz knjige 3 sta veljavni do preklice za en par novih čevljev. KOLESA — Knjiga A mora dati pregledati avtna kolesa do 31. marca; B in C do 29. februarja; komercialna vozila vsakih 6 mesecev ali vsakih 5.000 milj, kar pride prej.



"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00

Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 7 Mon., Jan. 10, 1944

Vprašanje rusko-poljske meje

Ruska ukrajinska armada pod poveljstvom generala Vatutina je udarila preko stare poljske meje, toda v Moskvi pravijo, da ruske čete še niso dosegle v Poljsko, ki leži še vedno 150 milj dalje proti zapadu.

Kakor stvari sedaj stoje, je oddaljena ruska armada še 370 milj do Nemčije ter 700 milj zapadno od Stalingrada, pozorišča ogromnega nacijskega poraza v januarja leta 1943. Sovjetske ofenzive so od tedaj prevalele 700 milj ter zavzele Harkov, Kursk in Kijev.

Meseca septembra leta 1939 je Rusija ob priliki pakta s Hitlerjem potisnila svojo mejo napram Poljski 100 do 210 milj dalje nazaj proti zapadu. Rusi so že neštokrat izjavili, da smatrajo to ozemlje za svoje, in da je ta teritorij še vedno neosvojen. Sporno ozemlje, v katerem prebivajo v veliki večini Rusi, Ukrajinci in Litvinci, dočim so Poljaki v znatni manjšini, so namreč vzeli Poljaki Rusom leta 1920, ko je bila Rusija oslabiljena po zunanji boji in notranji revoluciji. Istega leta so vzeli Poljaki tudi Litvincem Vilno, kakor so pozneje v sedanji svetovni vojni odvzeli Čehom Tešinj.

Svojo ofenzivo, s katero je pridrl skoro do Moskve, je pričel Hitler v juniju leta 1941 z nove poljske meje.

Rusi so oddaljeni tudi 80 milj od reke Dnjester, kjer je tekla prej meja med Rusijo in Romunijo. Toda leta 1940 je Rusija potegnila novo mejo ter prisilila Romunijo, da ji je odstopila Besarabijo, med rekama Dnjester in Prut, kakor tudi severno Bukovino. Moskva vztraja zdaj na tem, da je njena meja z Romunijo ob reki Prut. Besarabijo pa smatra sovjetska vlada že vse odtlej, ko je bila slednja inkorporirana v Romunijo, kar se je zgodilo leta 1918, za "okupirano ozemlje."

Kakor je videti, sta Rusija in Poljska danes dlje naraščajoče rešitve spornega vprašanja meje kot sta bili kdajkoli prej. Poljaki so zahtevali v Londonu, da bi morala Rusija zagotoviti mejo predvojne Poljske, preden so njene čete vdrle za Nemci v Poljsko, če, da je dotično ozemlje poljska last.

Moskva pa prav tako trdovratno trdi, da je sporno ozemlje integralni del Beje Rusije in Ukrajine. To, zadnje nazarvanje, je dobilo tekoči teden izraza v uredniškem članku "Pravde," organa ruske komunistične stranke, kjer je bilo izjavljeno, da je vprašanje poljskega in drugih teritorijev, za katere se Rusija interesira, domače rusko vprašanje, v katerega se nimajo vmešavati tujci.

S tem je Pravda toliko kot priznala, da bodo sporna poljska ozemlja postala zopet del Rusije. V istem smislu govori tudi sovjetski informacijski buletin, ki ga izdaja sovjetsko poslaništvo v Washingtonu, ki pravi, da je bilo omejeno ozemlje leta 1939 "osvojen izpod jarma poljskih zupratorjev."

Učinek tega spora se že čuti. Poljsko podtalno gibanje bi lahko mnogo pomagalo ruskim armadam, ki gonijo pred seboj Nemce preko Poljske, če bi bilo temu gibanju ukazano, naj kooperira z ruskimi četami in naj izvaja sabotažo za nemškimi črtami. Toda poljski voditelji v Londonu so tekoči teden naznanili, da je bilo voditeljem poljskega podtalnega gibanja ukazano, naj kooperirajo z Rusi samo v slučaju, ako bodo med Rusijo in Poljsko zopet obnovljene diplomatske zveze. V obratnem slučaju pa naj nastopajo proti nacistom kot neodvisna skupina.

Dočim so korenine tega spora sedaj že globoko zakoreninjene, so se težko pričele že leta 1939.

V septembru leta 1939, ko je pričela Nemčija napadati Poljsko od zapada, so ruske čete vkrakale vanjo od vzhoda. Moskva in Berlin sta podpisali vzajemno pogodbo, s katero sta razdelili Poljsko. Nemčija je dobila na podlagi te pogodbe nad 72,000 štirjaških milj ozemlja z okoli 22 milijonov prebivalcev, dočim je dobila Rusija 78,000 štirjaških milj ozemlja in 13,000,000 prebivalcev.

Rusija je izvedla v dotičnih okrajih plebiscit, ki je izpadel v ogromni večini za pridružitve k njej. Toda plebiscit je nadzirala Rusija sama.

V juliju leta 1941, ko je bila Rusija že v vojni z Nemčijo, sta Rusija in Poljska podpisali v Londonu sporazum, s katerim se je Rusija odpovedala ozemlju, katerega je dobila na podlagi pogodbe z Nemčijo. Poljaki pravijo, da so bile s tem novim sporazumom vzpostavljene stare poljske meje. Rusi pa so to stvar tolmáčili indiferentno, čes, da je ozemlje, ki so ga zasedli, bilo že prej del Rusije.

Končno pa sta se obe vladi še bolj odtujili druga drugi, in sicer zaradi novega spora, čes, da so Rusi pobili v zasednem poljskem teritoriju okoli 3,000 poljskih častnikov.

Vsa stvar visi danes v zraku. Kako bo to vprašanje rešeno, ni še znano, toda toliko je gotovo, da bo delalo velike preglavice zaveznikom in da ne bo v prid njim, temveč Nemcem in v škodo zavezniški stvari zdaj, še bolj pa po vojni, ker zaželenega trajnega miru ne bo.

BESEDA IZ NARODA

Novoletno voščilo

Hubbard Rd. — No, staro leto nas je zapustilo, ali pa smo ga mi zapustili, ker smo stopili v novega, kar je pač vseeno. Kot že rečeno, saj staro leto ni bilo dosti prida in menda v novem letu pa tudi ni dosti pričakovati, vsaj nam nekaterim ne.

Od starega leta smo se poslovlili v gostilni pri našem županu Mr. Strojnu v prav prijetni družbi. Seveda je bil naš Hubbard kaj častno zastopan. Udeležili pa so se bili tudi Matvez Maukovi iz Dock Rd. in Mr. in Mrs. Mike Telich iz Clevelanda, pa seveda tudi Mr. in Mrs. Frank Jakšič iz Mantove. Mr. Jakšič mi je povedal, da živi tam že več let in da je po poklicu kovač. To je bilo sedaj prvič, da sem slišal, da tudi tam živi kakšna slovenska duša. Jako prijazna sta oba in pa tudi družabna. Povedal mi je, da je že pred več leti prišel iz Bevk pri Žužemberku. Saj pravim, da so ti Dolenjci res tako prijazni ljudje, da je le kaj, pa seveda tudi Bločani. Vsaj mislim, da je Mr. Telich od tam neki doma. Pevci so pa že taki vsi, da jih je kar veselje poslušati. Zato se pa prav nič ne čudim, kar sem že bral o našem uredniku Francelnu, kakšen pevec, da je, ker je tudi z Blok doma.

Tako smo prebili starega leta v prav prijetni družbi in tako se razumem dobro z vsemi "Kranjci" ker sem bil rojen v sredini bivše kranjske dežele.

Ker se spodobja za vsakega poštenega kristijana, da gre na novega leta dan v cerkev, zato sem šel tudi jaz. Tam sem se srečal z vsemi našimi rojaki, med katerimi je bil tudi Martin Kerin iz onstran Madisona.

Z njim so bili tudi njegova prijazna soproga, hčerka in sinček. To so res prijazni ljudje, zato pa tudi hodi krog njih hiše sreča in pa božji blagoslov, ker je prava zastopnost med njimi in menda prav zato jim tudi grozdje, tam na tistem prijaznem gričku, tako lepo uspeva. Saj ga tudi precej pridelajo vsako leto in najboljši kakovosti. Ko sva se tako pogovarjal z Martinom o tem in onem, sem ga vprašal, če je mogoče stisnil tudi kaj za doma? Seveda je razumel moje vprašanje in mi povedal, da ga je in pa da naj se kaj oglašim pri njem in da mi bo dal pokusit od svojega pridelka.

Seveda sem se razveselil takega povabila in ko sem mu pa razložil vse moje težave in mu tudi povedal, da mi je skoro nemogoče priditi, ker cesta ni tako ravna, da bi mogel sam krmiliti kolo avta. Nato mi je pa kar naravnost povedal, da če je tako, da bo pa on mene obiskal v najbližnji bodočnosti. Ob tem pogovoru me je vprašal, če sem ga tudi jaz kaj napravil doma. Ko pa sem mu pojasnil, da trta po naših krajih ni dosti in da mi je bilo nemogoče kaj napraviti za doma, me je Martin pogledal s kaj usmiljenim smreem in skoraj glasno rekel, da se me bo pa on usmilil z enim galončkom. Zato pa mu želim srečo še kar naprej, da bi mu trta še naprej obrodila in kar največ in najboljšega grozdja.

Tako vidite se me spominjajo dobri in prijazni ljudje. Pa tudi naši prijazni Seliškarijevi me niso pozabili. Tik pred novim letom sta nas obiskala Anton Seliškar in njegova prijazna soproga in mi prinesla božičnih daril. Zakar jima izrazim najglobljejo zahvalo. Spomnil pa se me je tudi naš sosed Sekulič. Prav iznenadil me je bil tudi Perparjev Janez, ko se je prikazal na novoletni večer in prinesel polno novoletnih daril zame. Saj pravim. Ves čas sem mislil, da so pri Perparjevih pridelali samo toliko grozdja, da bo za domač "želi." Kot sem pa videl sedaj, so ga pa pridelali toliko, da so ga lahko tudi nekaj stisnili. Prav lepa hvala John.

Obiskal pa nas je bil tudi John Pintar iz Harpersfielda. Tudi on se je pobahal, da mu je trta jako dobro obrodila. No, saj John ni "stiniži," zato pa sem ga spremljal doli do Strojina. Rekel mi je, da denar nima dosti ali posebne veljave. No in ker ga nisem imel nič s seboj, pri meni res ni imel nobene veljave. Mislim pa sem in komaj besedo zadreval, da mu nisem kar naravnost povedal, da kadar bo zopet kaj hodil po naših krajih, da naj nikar ne pozabi na tisti galonček in naj malo prinese, pokusit. Pa saj vem, da je John dobra duša in bi naredil zame vse kar je mogoče na svetu. Saj se pa tudi pozna že skoro 35 let še iz daljnega zapada, ko sva se sprehajala med Indijanci. Zato pa ga poznam in nanj polagam veliko zaupanje.

Iz tega lahko malo razvidite, kako smo obhajali in praznovali te praznike. Zato pa pravim, da nam ni še prav nobene sile. To pa se nam tudi pozna na naših okroglih obrazih, saj smo pač v tistem času, ko se ščetinici poslavljajo s tega sveta in puščajo za sabo same dobrote.

Prazniki so minili. Malo, pozno, pa kljub temu vam želim vsem prav srečno in zadovoljno novo leto ter prav lepa hvala za božična in novoletna darila vsem, ki ste se me spomnili.

Pri nas postaja vedno več novih državljanov. Te dni je postala državljanka Mrs. Jakob Mauko iz Dock Rd. in je prisegla, da bo ostala zvesta tej naši novi domovini, ki je res ni lepše na svetu. Čestitamo! Pozdrav,

Frank Leskovic

Ujeti v Italiji

Prejeli smo izvirno vest iz domovine, da se nahajajo v bolnišnici Ospidali Riuniti, Santa Maria, Castiglione Fiorentino blizu Arezza naslednji Slovenci:

Črnkovič Jože in Matija, Gornji Potok št. 2; Dremelj Jože, Draga 30, pošta Višnja Gora; Zakrajšek Andrej, Strmica, Nova Vas; Praznik Ignacij, Marčidol, pošta Velika Loka; Tomšič Jože, Vrh 6, pošta Žužemberk; Levec Ivan, Ljubljana, Florjanska 15; Stefančič Jože, Ribnica 103; Kobal Leopold, Ljubljana, Novi Trg 1; Rajčar Janez, Gaberje 32, pošta Brusnice; Babnik Franca, Bizovik 35, pošta Dobrunje; Osredkar Alojzij, Pristava 7, Polhov Gradec; Strah Jože, Kompole 114, Dobropolje; Bobnar Rudolf, Vabča vas 83, Semeč; Modrijan Jože, Rovte nad Logatecem; Meze Jože, Vrblje pri Ljubljani; Resedič Anton, Bela Cerkev; Zupet Alojz, Skocijan pri Novem mestu; Miklič Anton, Travnik 30, Loški potok; Volk Janez, Dolenja Vas 7, Šmarje; Jordan Anton, Predgrad, Stari trg ob Kolpi; Burgar Ivan, Sustaršičeva 24, Moste pri Ljubljani; Remeč Franca, Švica 31, Dobrova; Habič Vinko, Sostro 77, Dobrunje; Strah Franca, Sostro 55; Gliha Jože, Marčidol 19, Velika loka; Vesel Vencelj, Sodražica 70; Urbič Anton, Lipsen 9, Grahovo; Anenik Anton, Vrh 11, Ig; Lunder Adolf (Rašica 10, Velike Lašče; Okorn Anton, Borovnica 42; Radović Jože, Preloka 20, Vinice; Lampel Jože, Višnja Gora; Vesel Anželj, Zavor 4, Devica Marija v Polju; Likar Stanko, Rožna dolina

156; Salmič Alojz, Osterc 45, Kostanjevica; Grum Mirko, Polhov Gradec 68; Simončič Janez, Vinivrh, Semeč; Černe Rudolf, Brezje 14, Semeč; Zidar Jože, Colnarji 4, Fara pri Kočevju; Ambrožič Franc, Bobna gora, Polhov gradec; Malnar Ivan, Zamost, pošta Brod na Kolpi; Mavrin Peter, Dolenja vas, Stari trg; Grlica Franc, Bitna vas 1, Trebelno; Kavšek Janez, Mloščevo 7, Stična; Lipovec Jože, Sodražica 95; Anžur Franc, Ostro 7; Rogale Ivan, Vas 35, Fara pri Kočevju; Prijatelj Franc, Zamoštec 1, Sodražica; Veselič Nikola, Vrhovec 6, Adlešič; Kampel Alojz, Semeč.

Presenečenje za 80. rojstni dan

Spodaj podpisana pionirka sem obhajala 2. januarja osemdeseti rojstni dan. Ob tej priliki so mi moje vnukinje in pravnukinje ter zet prav iskreno čestitali. Pa to je bilo samo za začetek.

Popoldan so pa prišli še moji prijatelji in prijateljice s svojimi voščili in s seboj so pa prinesli toliko raznih dobrot za žejne in lačne, da je miza komaj držala.

Solze so mi drsele po licih, a ne iz žalosti, pač pa iz veselja, ko sem videla, da imam še toliko res pravih in iskrenih prijateljev, ki me kljub visoki moji starosti še niso zapustili.

Prijetna dolžnost me veže, da se na tem mestu zahvalim vsem, ki so se me spomnili ta dan. Obiskali so me sledeči: Mr. in Mrs. Joe Plevnik, Mr. in Mrs. Frank Močlinikar, Mr. in Mrs. Frank Rode, Mr. in Mrs. Frank Strauss, Mr. in Mrs. Frank Rupert, Mrs. Antonia Lapuh-Svetek, Mr. in Mrs. Louie Gunstel, Mr. in Mrs. Anton Erjavec.

Vsem tem najpriskrnejša zahvala, ker skoraj vem, da v takem slučaju vam prav gotovo ne bom mogla povrniti. Saj že star pregovor pravi: "Mlademu se vrajma, star pa mora..." Torej vsem skupaj prav lepa hvala in Bog vam plačaj!

Vam udana prijateljica,
Johana Činkole-Wolf,
697 E. 160 St.

Mrtvec toži pogrebno društvo

V Solunu se je vršila pred leti precej dolga in zanimiva pravda, ki ji menda ni para v sodnih zapisnikih vsega civiliziranega sveta. Razprava se je vršila kot sledi:

V neki macedonski vasi v Grčiji je zbolel starejši kmet. Prepeljali so ga v solunsko bolnišnico. Kmalu za tem pa je bolnik umrl. Njegovi svojci so naročili nekemu pogrebniemu zavodu, naj oskrbi prevoz mrliča v domačo vas.

Pogrebni zavod je v redu opravil svojo nalogo. Mrtveca so zabili v krsto in mrtvaški voz se je napotil iz Soluna v Macedonijo. Med potjo pa se je tedaj zgodilo nekaj nenavadnega. "Mrtvec" se je prebudil in je na vse kriplje razgrajati nad obema uslužbencema pogrebne podjetja. Bil je tako jezen, da je čisto pozabil veseliti se, da se je z njegovo smrtjo vse tako srečno končalo.

Možakar si je kmalu opomogel. Čez nekaj dni je prejel lep račun od pogrebne družbe. Toda možakarju ni niti na misel prišlo, da bi plačal. Dejal je, da ne plača prevoza mrtvega človeka, kajti podjetje je res pre-



"Fantička," sem se jaz spomnil, "naš program, ali ofenziva, ali kar že je, nam pripoveduje za danes popoldne, da obišče mo nekaj slovenskih farmarjev tukaj okoli, da se jim javimo kot mirni ljudje, ki so se zalezeli v Kushlanovo kampo brez vsakega zlega namena. Se reče, mi bi zdaj lahko napravili lep demar, če bili zakej, pa kaj bom z vama, ki v vsaki hiši pozdravljata ljudi samo s vprašanjem, kako kaj obstoji klet."

"Da bi denar napravili?" poskoči Jim ves navdušen. "Ti samo zini, kje in kako, pa boš videl, če sva s Francetom zakej ali nisva."

"Vem za zelo pripraven način, pa bi se tukaj ne obnesel, ker nas ljudje preveč poznajo. Čakajta, vama bom povedal, kako se je dvema posrečila nakana v Ljubljani. Blizu cerkve sv. Jakoba je včasih stala velika Virantova hiša na prometnem vogalu. Notri je bila vedno dobra gostilna in restavracija. Pa se nekega dne znajde ta pred hišo dva Ljubljancina. Eden je imel nekaj fotografski aparat, drugi pa dolgo palico. Ustavita se pred Virantovo hišo. Tisti z aparatom se je usta-

peljal živega človeka. Pogrebno podjetje pa je vztrajalo pri svojem računu in se je obrnilo na sodišče, kjer se je več mesecev razvijala sila zanimiva prava. Pogrebno podjetje je trdilo, da je ravno v dobri veri, ko je opravilo prevoz "mrtveca," ni pa krivda podjetja, ako je bil ta "mrtvec" v resnici živ. Kmet pa je bil tudi trmast in ni odnehal. Kako je bila pravda zaključena, pa poročilo ne pove, kajti oba pravdnika sta bila odločena, da vodita pravdo dalje do zadnje možnosti.

Iz Slovenije

V GORJANCIH se je tudi organizirala močna skupina, katere je takoj po padcu Italije napadla Novo mesto. Dva dni pozneje pa so prilomastili Nemci iz Brežic s tanki in kanoni in so Novo mesto razrušili, kakor pravi poročilo, da ni v njem ostala živa duša.

Kostanjevica je dobila četniški obisk 17. oktobra. Bilo je ubitih večje število Nemcev. Iz Kočevskih gozdov pa je udarila četniška sila proti Reki, kjer se bijejo tudi naši rojaki za Sušak. Veliki boji so se vršili tudi na železniški progi Karlovac-Sušak, Duga Resa, Bosiljevo, Ogulin, vseh krajih, ki meje na našo Belo Krajino.

NOVI GROBOVI V DOMOVINI. — V Ljubljani so umrli: svetnik deželnega sodišča dr. Ivan Šerko, ga. Malči Stokova, soproga poštnega pristava ing. Štoka; ga. Emilija Vebrova in gđ. Polonca Vebrova, soproga in hčerka vseučiliškega profesorja; Ivan Demšar višji veterinarski svetnik v Mokronogu; Filomena Bajčeva, po rodu Kogojeva, vdova šolskega upravitelja v pokouju; ing. Hugo Spitzer; ing. Hugo Ličar v Sarajevu. V Šmartnem ob Paki je umrl bivši poslanec in predsednik Slovenske kmetijske zbornice v Ljubljani, Martin Steblovnik.

SLOVENSKA KOLONIJA V VALJEVU. — Pod predsedništvom g. Cvetka A. Kristana so Slovenci v Valjevu nabrali obožju 300 darinarjev za otroke in reveže.

DR. MARUŠIČ SE ŽIVI. — Dr. Marušič, o katerem so poročali, da je bil ubit, še vedno živi. Poročilo ne pove podrobnosti podatkov.

Kupujmo obrambne obveznice in znakel!

vil kakih 20 korakov od oni s palico pa tik ob hiši. Tem je oni začel gledati v grafski aparat in je dal roko znamenje tovarišu pri šli, naj prestavlja drog s tje.

Kmalu se je nabralo njiju polno radovednih ljudi, končno je prišel iz hiše gostilničar. Nekaj časa op je to merjenje, ki je kazalo no na hišo, potem pa ne več premagati radovednosti vpraša tistega, ki je prestal drog: "Kaj pa merita, ga da?" Ta se sprva ne zmi vprašanje in šele na pov vprašanje, pomenljivo od ri:

"Kaj ne vidite, da sva dala inženirja. Poslana sva zmeriva zemljo za poulično leznico in vse tako kaže, šla ravno tukaj, kjer stoji gostilna. Treba bo najbrže podreti."

Gostilničar se je tako ušil, da je kar prebledel. Njega časa lovi sapo, potem pa nirju" zaupljivo reče: "Če ta par minut časa, gospod ženirja, bi stopila malo v meni, se bomo nekaj pomoglo."

"Pa nimava časa," mu vrne tuje, "imava danes še opravka."

"Ej, za par minut se ne bo poznalo nič in tu mudila ne bosta dosti," se stiličar.

"Počakajte, bom vprašal varša," se končno vda z merec.

"Recite mu, da se ne bo če stopi za par minut k gostilni."

Res gre ta k tovarišu, ima namerjen fotografski rat na Virantovo hišo in ta se v živahen razgovor aj aparatom se je očividno la. ker mahal je z rokama in je na uro. No, končno se je vdal, zložil je aparat sku obo se podasta z gosto jem v hišo. Birt je bil v ežen in peljal je gospod n sebo sobo. Tam ju je kaj za mizo in izginil iz sobe ah nirja se suneta s komolo pa šepneta: "Aha, obneslo br kot je videti."

Kmalu se prikaže gospodar z litrom iskrenega teranja krožnikom okusne šunčvil kruhom. "Malo bosta pila, čes, če s vama ne fržs ju prijazno povabi."

"Sicer nisva lačna, pa bo, da ne boste rekli, da je prevzetna," reče eden, jev in z veliko slastjo otepati dojučnik. Ko sta am cej pospravila, jima gost zaupno reče:

"Jaz vem, kako je ta. Mene ne bo nihče nič imam šole in vem, da o je odredba. Ampak vem di, da bi na stvari ne sprej lo dosti, če bi tekla uličn leznica na oni strani moj. Saj je vse odvisno od vava kor bosta napravila načr o sta, jaz nisem umazan o l. In prav lahko se pogovo Saj ne maram, da bi kdo oči da vaju hočem podkupiti. Se ne daj! Ampak, če se ala tukajle pred vama kak v in pa da bomo še pili, da ke, od mize teklo, pa tudi ne mem, da bi se ne dal na l koliko spremeniti."

"Kajpa mislite, da na zgraste eden izmed inžen. "Saj ne rečem, da bi se n la proga na Prule nekoliko makniti, ampak naj se vna stvar izve, bova ob službo zaprta bova."

"Kar se tukajle meninca, tane med nami, saj smogaj je," hiti zajtrjevati ga sa čar, ves vesel, da tako le ps že. Tukajle je nekaj desbo in še bom dodal. Kar pibbo ostanimu prijatelji."

Pa so pili, da je vse od be teklo. Sele čez dolgo a gostilničar zvedel, kako navihanca potegnila, se za napila in najedla, pa še ali sta dobila povrhu."

Kupujte vojne bonde!

Lovrač

Spisal JAN PLESTENJAK

ko so potekali dnevi, poteme-
mesece in leta. Otroci so
kot konoplja, Lovrač jih
vesel, pa tudi žalosten.
je in slutil že zdavnaj, da
je tuj in da so, zlasti sta-
nekam zamišljeni in da
poslušajo le hlapčevsko
ne, ne pa iz ljubezni. Sta-
fanta sta že začela hoditi
pota, kazati trmo, molče
toda on ju je razumel, da
ker ne zna njegova dela
evati. Vse to ga je začelo
Hotel je, da bi družino
al v otroških vezeh, in ka-
le čutil, da se mu načrt
se je znašel nad ženo,
nad najmlajšimi, starej-
pošiljal za cele tedne v
kuhat kope ali izsekavat,
da ni občutil nasprotstva
ni bilo pred očmi naj-
odpor zoper njega, zo-
njegovo vzgojo in njegovo

pa "Če kaj sta pa Janez in Tone
čudna?" je v skrbeh spra-
lo Jera.
pomalo si je bolj vedela," jo
mu vračal mož.
es kaj?"
edno si jima kaj sušljala
se je prevzela. Ali ju je pa
rojin naščuval zoper me-
se lahko. Pa ju bom že
sta še premlada, da bi
jajala. Jaz sem ju izredil
ga ne smeta pozabiti."
ovre, nimaš vsega prav,
fanta sta že odrasla. Ob
k bi bila rada prosta in
družino. Boli ju, ko ve-
rišu, la sta vprežena vse dni in
afse nima za nju niti lepe be-
in ž.

voraj sem vedel, da mi boš
no la."
a in ti ne očitam, ampak sa-
je pravim, da bi moral z ot-
sk drugače. Toliko so že sta-
stola se upravičeno izprašuje-
v kaj pa imamo od življe-
oda in kaj bomo imeli."
je kaj bi se izpraševali! Na
soba ah je treba garati noč in
mole pa se še ne utegneš zlek-
slo brez skrbi v seno. To, je
n to je življenje. Kdor je
gostarjen za delo, se tudi ne
amane spravevati: kaj imam
šunvljenja."

pa si pa res čuden. Saj si
frš s hribov, pa si tudi rad
k fari, da si bil s fanti in
ddahnil."

pa sem med tednom zato
ti, če delal."

ni naši ne? Ti si krivčen
im otrokom!"

az nikoli, ti pač!"

az sem jim mati in nič dru-
ta, to vem, krivična jim pa
učen bila nikoli. Molila sem
a oče in zate. Bog me še ni
em šal, da kreneš ti sam in da
sproje otroci na boljše pot.

ulnično bolj me skrbi, kaj bo
mojini, posebno s teboj, ki za-
vavaš vero, molitev, Boga in
načrto besedo. Poglej drugod,
an lo lepo je doma, kadar pri-
govor od meše in se pogovore in
kdo očijejo."

apiti Seveda, ti bi rada samo kle-
se ala in obirala sosedo, moža
ak se. Saj vas poznam, terci-
da te, vse ste enake. In tega jaz
nem. Kdor je pošten, je po-
nač brez cerkve, brez pridige

sega. Tatu n goljufu pa ne
da naga ne cerkev ne duhovnk,

nžen naj po kolenih drsi okrog
se in oltarjev. Bog ve, kdo ti
olik dahnili take misli in kdo ti
se natvezil o dobrotah, ki so
zbo god."

Tudi pri nas bi bila lahko
nič, pa je ni. Za otroke se ne
močas, nič se ne meniš z nji-
go samo tvoje ukaze slišijo in
le psovke. Mogoče se te zdaj
deso boje, ali boj se, kadar se te
pij bodo več bali."

"Kaj, ali se naj jih potem
od bojim, jaz? Kaj se ti blede?

ga spodim od hiše, pa čeprav
ant prodam in pojdem, ka-
je hotel. Da bi meni uka-
se ali otroci, nak! Se nihče ni

Zgodnja danica

Ubog je bil Joahim, ko je
prišel v hišo svojega tasta, to-
da Gospod je bil z njim ter mu
blagoslovil in obilo množil ime-
tje. Njegove črede so rastle na
širokih pašnikih, žetve na nje-
govih poljih so bile divne. Toda
Joahim ni maral kupičiti čas-
nega premoženja, njegova ro-
ka je bila odprta in kar je rosi-
lo v njo, je zopet teklo iz nje v
roke, ki so se dvigale k njemu
za pomoč. In Joahim je delil
vse svoje dohodke in vse imetje,
ki ga je z njim Gospod obdaro-
val, leto na leto na tri enake de-
le: prvega je dajal vdovam, si-
rotam in ubožcem, drugega je
posvečal templju v Jeruzale-
mu in šele kar je preostajalo,
je odmenil za svojo hišo ter za
svoje prijatelje in sorodnike.

V njegovi hiši je vladal mir
božji in Joahim in Ana sta ži-
vela v zakonu čisto in pobožno
v tihem sreči. Le eno jima je
kalilo radost življenja, sicer ta-
ko popolno: da nista imela
otrok. Toda je že bežala njuna
mladost odcvetela žarna lepo-
ta in težka skrb je padla Ani v
dušo in glava ji je v žalosti klo-
nila na prsi. Kakor lije duho-
ven olje pred oltarjem, tako je
izlivala Ana neprestano svojo
dušo v molitvi pred Gospodom
v globokem hrepenenju in upa-
nju, ki jo je vedno napajalo ka-
kor vnjava dišava, v upanju, da
je odločena za velike reči. Saj
je vendar zvenelo nekdaš Ar-
kasu iz ust kakor obljuba, da je
poklicana izpolniti poslanje;
Bog sam ji je navdihoval nje-
ne molitve in njeno željo, da se
ta molitve izpolni, željo, ki ji je
razjedala srce ter jo v notran-
josti žgala kakor razbeljena
kovina! Je-li postala nevredna,
da bi bila mati, nevredna, da bi
bila šteta med prednike Mesi-
jeve? Mar se še ni blizala ura?

In premagana se je v solzah
zgrudila na tla ter poljubljala
zemljo, to skrivnostno krilo, ki
neprestano rodi življenje v ti-
hoti. In zopet, zopet in zopet je
v trpljenju na tihem klicala k
Bogu—pred Joahimom pa je
molčala in mu ni odkrila svoje
težke bolesti; in Joahim, ki je
tudi na skrivem trpel, je ravno
tako dušil pred Ano svoje vzdi-
he. Tako je mineval čas in oba
sta že nehala upati, a moliti
nista nehala in na lokah in po-
lju in ob ognjišču sta se njuni
duši neprenehoma dvigali h Go-
spodu.

Tako je potekal čas. Nekoč
pa se je zgodilo, da je prinesel
Joahim svoj običajni dar v tem-
pelj in eden tamošnjih duhov-
nov mu hladno reče: "Tvoj dar,
se zdi, Bogu ni ljub. Zakaj je
brez otrok tvoj zakon? Iz hiše
Davidove si, iz tvojih otrok bi
se mogel naroditi Mesija. Mor-
da si omadeževan z velikim gre-
hom in zato ti je Bog odrekel
otroke. Vzemi torej svoj dar in
pojdi iz templja!"

Ko je duhoven izgovoril te
nepremišljene besede, je padlo
nekaj kakor groza na vse, ki so
stali blizu, tako da so se jeli
pred Joahimom umikati. Dasi
brez krivde, vendar Joahim ni
izpregovoril ne besedice v svo-
jo opravičilo in je šel iz temp-
lja. Stal je pred vrati ter si s
plašcem zakril obraz. V Naza-
ret se ni hotel vrniti. Bil je os-
ramočen in svoje sramote ni
hotel nesti pod streho, kjer je
živel žena. Zbežal je torej v
puščavo ter si ondi postavil so-
ter. Stirideset dni se skoraj ni
dotaknil ne jedi ne vode; pre-
mišljeval je le, s čim bi bil pač
razžalil Boga in ne leži li ven-
darle kaka krivda na njem.

In prišli so k Ani ter ji pri-
povedovali, kaj se je bilo zgo-
dilo v templju. Tedaj se je
Ana zaprla v svojo sobo in se-
dla na tla kakor žalujoča vdova
ter si potresla pepel na glavo.
V tej žalosti je prebivala dolgih
stirideset dni neprestano.

Ko pa je ta doba pretekla, se
je oglasilo v njenem srcu zopet
nekako hrepenenje, videti božji
svet, jasno nebo in šelesteča, zi-
bajoča se drevesa. In prišla je
iz temne sobe z gorečo svetilni-
co ter šla v tih vrt, ki je cvetel
za hišo. Zunaj pa še ni bila te-
ma, prijeten večer je bil in sre-
brnast mrak.

Ana je sedla pod drevo; bila
je stara smokva in v njenih ve-
jah so snivale ptičice v svojih
gnezdih in zdajzdaj tiho za-
ščeбетale, kakor bi uspravale
svojo deco. Ta nežnost ptičic
jo je ganila. Tiho je obesila sre-
brno svetilnico smokvi na vejo
ter brez besede sklenila roke.

Bala se je že klicati k Bogu, ko
njegova volja očitno ni hote-
la slišati njene prošnje, in v
nem odpušči se ji je glava
ponižno sklonila na prsi. Tedaj
ji je bilo, kakor da jo je v hipu
obvel tajinstveni dih in lasje so
se ji jeli ježiti in začela se je
ogledovati po vrtu, napol v
omamici, tako posebni, čudni
duši neprenehoma dvigali h Go-
spodu.

no vzplamtele svetilnice na la-
vorjev grm njej nasproti, da se
zlivajo na prečuden, nikdar vi-
den način v določne obrise; in
glej, kar je zdaj videla, je bila
postava: mladenič v jasnoble-
lem oblačilu je stal v vrtu. Sij,
bolj bel od snega, mu je žarel
krog senc in krila je imel iz
iskrečih se rubinov. In vendar
je bila to senca: ker Ana je
skozi poigravanje njenih barv
jasno videla obrise listov la-
vorjevega grma, za njo in rož-
ne cvete oleandrov, ki so rastle
za lavorjem pri studencu. Ana
je nepremično strmela na pri-
kazen in srce ji je bilo v grozi.
Oko se ji je širilo in kakor v
vročici ji je plula kri. Tedaj se
oglasil iz te sence mil glas, go-
voreč: "Konec je tvojim solzam
in tvoji vzdihli bodo onemeli!
Vzemi palico v roko in pojdi v
Jeruzalem! Tam v templju da-
ruj dva bela goloba. Ko prideš
po daritvi iz templja, boš sre-
čala pod obokom Zlatih vrat
svojega moža. Z njim se vrneš
sem. Bog je s teboj!"

Tako je govorila prikazen in
ko so odzvene njene besede,
se je razblinila v zraku kakor
jutranja megla v soncu. Toda
beli sij je trepetal po vsem vr-
tu in tih spev kakor tisočeri v
snu žvrgolečih slavčkov je plul
kakor vetrec skozi večer. Nato
je bilo tiho, nemo; sij je uga-
nil in mrak se je stemnil. Ana
pa je kakor omamljena vstala
ter omahovala v svojo sobo, on-
di se zrušila oslabiljena na po-
steljo in zadremala. Tedaj se ji
je v spanju zopet prikazala ona
prozorna senca v svoji snežni
belini, stala je njej nasproti ter
nekaj pisala na steno. Ana se
je takoj zbudila. In glej, na
steni je plamtelo nekaj kakor
blodna lučka: bila je beseda,
ki jo je angel napisal, bilo je
zgodil ime: "Marija." Prikazen
angelova pa je zginita.

Drugi dan se odpravi Ana,
odeta v belo oblačilo in zastra-
ta z belim pajčolanom, na pot
v Jeruzalem, kakor ji je bilo
ukazano. Po angelovem naroči-
lu je darovala v templju dva
bela goloba. Ko po daritvi gre
iz templja, ter pride pod obok
Zlatih vrat, zagleda Joahima,
stoječega ob mramornatem ste-
bru, ki je imel obliko izklesane
palme. Vsa nema v svoji rado-
sti Ana obstoji, Joahim pa re-
če: "Hvala Gospodu, mojemu
Bogu! Niso bile varljive sanje,
ki se mi ukazale, naj grem iz
puščave ter se napotim sem,
kjer mi bo dodeljena sreča, da

zagledam tebe, Ana, pod obo-
kom Zlatih vrat!"

In Ana in Joahim sta se ob-
jela ter povzdignila svoje oči
in glej, zopet je Ana videla jas-
no prikazen angelovo; plul je
nad njima, položil roke na nju-
ni glavi in žarki, lijoči iz nje-
ga, so stikali blesteč oblok krog
njiju, tako da ju je demantni
blišč kar slepil. Tako sta šla
skup roko v roki izpod oboka
Zlatih vrat in zahvaljujoč Bo-
ga odpotovala nazaj v Nazaret,
kjer ju je čakala njuna tih hi-
šica s prijaznimi sencami sob,
in stari vrt, poln cvetočih smo-
kev, terebint in margararov.

Tako sta živela zopet skupaj
čista v blaženosti in v njunih
dušah ni bilo več sence. Ana je
imela zdaj obljubo, po angelu
ji naravnost oznanjeno, in za-
vedala se je svoje velike naloge.
In prišel je dan, ko je Ana re-
kla Joahimu: "Že je izpolnje-
no, kar je sel božji tistikrat ob-
ljubil v vrtu: Cvet vzcvete na
palici Aronovi. Brez madeža je
spčet sad, ki se nad njim za-
raduje zemlja in nebesa!"

Ko je bil dopolnjen čas, se
je zgodilo, da je bila Ana sama
v svoji sobi in je Joahim skozi
odprta vrata zaskočil klic nje-
njene glasu. In ko je hitel k
njej, glej, je bila zopet kakor
v zlatem oblaku, kakor tistikrat
pod obokom. Klečala je na svo-
ji postelji ter dvigala k luči
zarno dete, ki ga je bila poro-
dila. In pritiskala ga je na svo-
je srce ter pokazala Joahimu
njegovo obličje. In on in Ana
sta od radosti zaplakala in
njun vrsikajoči hvalospev je
plul iz sobice vun v stari vrt in
visoko k nebesom. Ko se je po-
tem znočilo, je videla Ana zo-
pet ime "Marija," kako je v
plamtečih črkah žarelo na ste-
ni, in njen duh je bil prinenjen
od velike prikazni. Videla je
vsa nebesa in njih omotično
globočino, bilo je vse polno an-
gelov, ki so se vsi ponižno klan-
jali njenemu detetu. In vide-
la je vse širom širono zemljo in
vsa morja z vsemi otoki, suha
zemlja in vode so pozdravljale
dete. In zrla je v notranjost be-
lih mramornatih svetlišč ob mo-
drih globinah vod in v šumeči-
li gajih ter videla, kako so se
zlati maliki v njih in vsi kipi
bogov vseposodi rušili na tla,
da se je od grmečega padca
tresla zemlja. In videla je, ka-
ko so v podzemeljskih votlinah
Sibile, ogrnjene s črnimi pajčo-
lani, kakor od mrtvih vstajale,
kako so, skoraj okameneli od
starosti, le s težavo omahujo-
če stopale skozi noč, in slišala,
kako so med železnimi bobne-
njem težkih njihovih korakov
na vse štiri strani sveta grmeli
njih glasovi: "Ura je blizu!
Danes je rojena ona, iz katere
vzide Beseda, ki je bila od za-
četka in bo na veke! Ura se bli-
ža! Brez madeža se je narodi-
la Devica, ki jo bo slavil ves
svet!"

In premagana od veličine
svoje prikazni je padla Ana v
globoko omotico in ko se je zbu-
dila zopet v življenje, je poda-
la dete Joahimu ter zašepeta-
la: "Marija!"
Dala sta torej detetu to ime,
najslajše v človeškem jeziku.
(Češko: Julij Zeyer.)

So plačali za sinov beg

V Nemčiji so pomorili neko
poljsko družino, ker je sin iste,
ki se je nahajal z nemško arma-
do na Ruskem dezertiral. Ker se
Nemci niso mogli znočiti nad po-
beglim vojakom, zato so proga-
sili njegovo družino kot komuni-
stično in jo na podlagi te obtožbe
obsodili v smrt.

(Češko: Julij Zeyer.)

So plačali za sinov beg

V Nemčiji so pomorili neko
poljsko družino, ker je sin iste,
ki se je nahajal z nemško arma-
do na Ruskem dezertiral. Ker se
Nemci niso mogli znočiti nad po-
beglim vojakom, zato so proga-
sili njegovo družino kot komuni-
stično in jo na podlagi te obtožbe
obsodili v smrt.

(Češko: Julij Zeyer.)

So plačali za sinov beg

V Nemčiji so pomorili neko
poljsko družino, ker je sin iste,
ki se je nahajal z nemško arma-
do na Ruskem dezertiral. Ker se
Nemci niso mogli znočiti nad po-
beglim vojakom, zato so proga-
sili njegovo družino kot komuni-
stično in jo na podlagi te obtožbe
obsodili v smrt.

(Češko: Julij Zeyer.)

So plačali za sinov beg

DELO DOBIJO

NEDRŽAVLJANI
HOTEL STATLER
ima odprto za:
BUS BOY TERRACE SOBA
OPERATORJA ZA POMIVALNI
STROJ — PORTERJE
Zglasite se v
Employment Office
E. 12th St., soba 335
od 9 zjutraj do 5 popoldne

Aeronavtično DELO

MI POTREBUJEMO
DELAVCE
Za sledeča dela
Za oskrbovanje
Pometaje
Millwrights
Plača od ure
**THE PARKER
APPLIANCE CO.**
17325 Euclid Ave.
Employment urad
1800 London Rd.

Ženske — Nočno snajenje

Zglasite se v
EMPLOYMENT OFFICE
8. nadstropje tekoma dneva ali pri
Mr. Burgess po 6 uri zvečer
Stalno delo—dobra tedenska plača.
THE BAILEY CO.
Ontario in Prospect St.

Moške in ženske

splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
lajstva. Nobena starost ni ome-
jena, ako ste fizično sposobni
opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(8)

DELAVCI

Za delo znotraj in zunaj

Dobra plača od ure

THE WHITE MOTOR CO.

858 E. 79. St.

(7)

DIP TANK BARVARJI

Truckerji

Strojni riviterji

Pomagači riviterji

Press operatorji

in pomagači

Operatorji škarij

Drugi in tretji ših

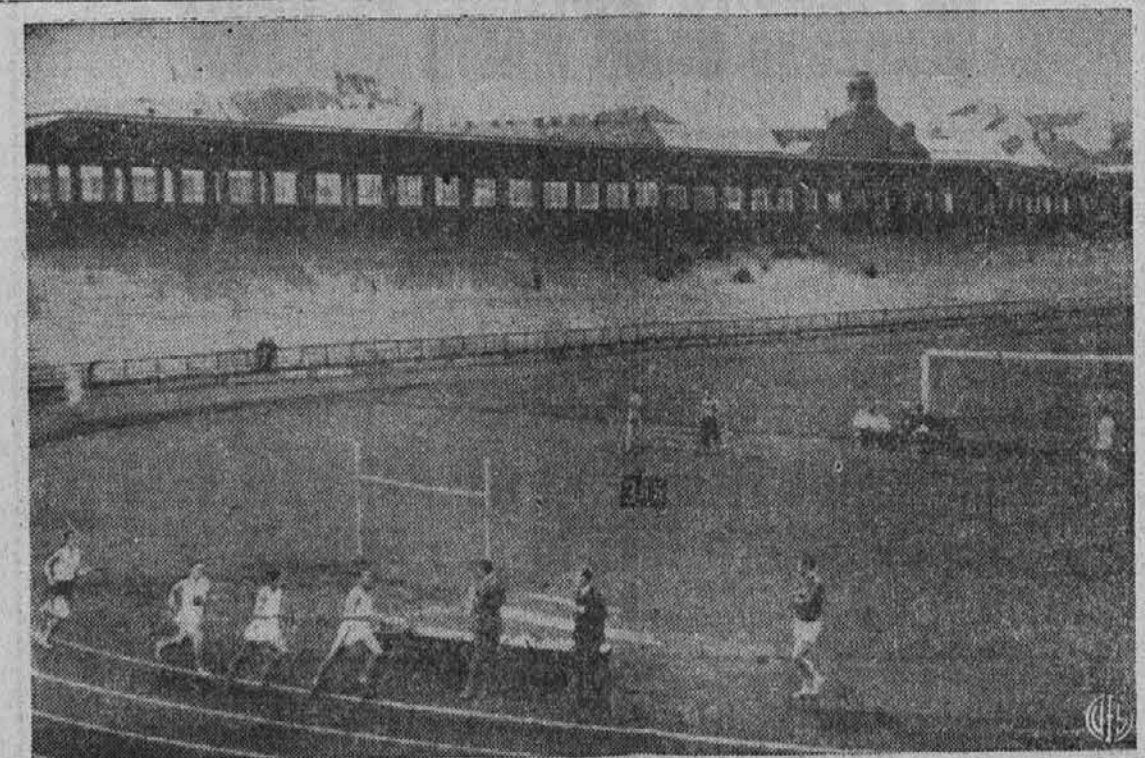
Plača od ure.

THE CLEVELAND

TRACTOR CO.

19300 Euclid Ave.

(12)



Naciji so v svojo propagando na Norveškem v mestu Oslo prav imenitno pogoreli.
Slika nam predstavlja veliko areno, kjer se imajo vršiti razne športne tekme. Narod se
vabijo nacije k tem tekmam ni odzval, kar nam pričajo prazni sedeži v areni, ne samo
narod, ampak doma so ostali tudi švedski športniki, ki niso hoteli v tekmo z nacijo. Tako
so tekmovali naciji sami med seboj.

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Hendrik Coornvelt si je pogladil lase s čela, ki ga je orosil strah, in je spoznal, da ga je Gospod v hiši lastnega očeta s prihodom tega predznega in malopridnega francoskega otroka obiskal s težko meseno izkušnjo...

Štirinajstkrat je Aagje Spieghel, Lodewijka Coornvelta, posestnika volnarne v Rapenburgu gospodinja, obdarovala svojega gospoda in mojstra s sadom svoje zakonske ljubezni; štirinajstkrat je Lodewijk s strogimi in imenitnimi črkami, kar jih je premoglo njegovo pero, vpisal v hišno biljo: "Danes sem v hvaležnosti do našega Gospoda prejel ljubljenega otroka v dedno posest." Toda šestkrat je moral pod rojstni dan in pod vrsto premišljeno izbranih imen naznaniti: "Danes je Gospod življenja in smrti izvolil, da je poklical tega mojega ljubelega otroka v kraljestvo svoje večne slave." Ravna oblika njegovih črk ni zadržala niti od veselja niti od žalosti, kajti Lodewijk Coornvelt je bil bogaboječ mož in je vedel, da je človeško bivanje na zemlji le romanje v boljše življenje.

In Aagje, njegova zakonska žena, je jokala in žalovala za malimi, ki jih ji je ugrabila smrt — trikrat črevesna vročica, trikrat koze — vendar se je tudi ona ponižno uklonila božjemu sklepu, rodila nove otroke in jih vzgojila, kakor ji je velevala najvišja in najlepša ženska dolžnost, dokler ji niso osiveli lasje in dokler ni postalo njeno telo široko in težko; tedaj se je poprej neugnanu delavna žena redkokdaj ob drugi priliki prikazala na cesti, razen če je šla v nedeljo k maši ali če je obiskala bolnika v sosesčini.

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobite v vaši polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK

vhod na 62. cesti, Knausovo poslopje. (Jan. 6, 10)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

Vabilo na delniško sejo

Tem potom se naznanja vsem delničarjem in delničarkam North American Bank Co., da se bo vršila letna delniška seja v sredo, 12. januarja, 1944 ob osmih zvečer v Kanusovi dvorani, 6131 St. Clair Ave., Cleveland 3, O. Na tej seji bo volitev direktorija za leto 1944 in vse druge zadeve, ki spadajo na letno sejo.

Za

THE NORTH AMERICAN BANK CO.

J. L. SURTZ, tajnik.

Razpis službe

Direktorij Slovenskega društvenega doma, Euclid, O., razpisuje službo oskrbnika. Prosilec mora biti ameriški državljan. Prednost imajo delničarji Doma. Prošnje morajo biti v uradu tajnika najkasneje do 18. januarja, 1944. Prošnje pošljite na tajnika Doma:

ANDREW OGRIN, 20713 Recher Ave., Euclid, 19, O.

starim očem pošiti najfinejši damast in — navzlic izučenemu mesarju v kraju — delati mesene klobase in žolice, je bila v veliki hiši kos neznatnega pohištva, katerega so radi uporabljali, ga opazili le takrat, kadar so ga ravno potrebovali, in bi ga pogrešali šele tedaj, če bi ga nekega dne več ne bilo.

Zgodaj so se pričenjali in pozno končevali dnevi v Coornveltovi hiši; vendar je bilo videti, kakor bi bili za oblico dela, ki so ga morale opravljati žene, še prekratki. K sreči je Saartje, tretja hči, s sedemnajstimi leti končala solo in prišla domov, da so lahko del gospodinjskih opravkov odložili na njena mlada ramena. Čeprav je sijajna vzgojna metoda madame Troquet tudi na njej opravila svoje delo, je bilo v njej še preveč mladostne, poskočne živahnosti; niti pri mnogovrstnih ceremonijah pri pranju, niti za čiščenje srebrnine in gubičanje avb ni kazala tiste resne vneme, ki se spodobi za take opravke. Mlada stvarca je imela prav tako nerazumljivo kakor obžalovanja vredno veselje do knjig. Namreč ne do zbranih Boezerjevih pridig, ki jih je njena mati v opoldanskih urah tako rada na glas prebiral, niti do "poučnih premišljevanj za mlade deklice," s katerimi so se ukvarjala dekleta na tedenskih krožkih pri njej, pač pa do tiste vrste knjig, ki niso bile za ženske nič kaj primerne; našla jih je v knjižnici svojega očeta ali pa jih je — kar je bilo še huje — staknila v sobi, kjer je v počitnicah prebival David, tretji domači sin.

Že večkrat jo je Keejetje našla v Davidovi sobi, kako se je s cunjjo za prah ali s kosom usnja za čiščenje v brezdelnih rokavkah zardelih lic sklanjala nad kako tako knjigo; z vso premočjo svojih pet in dvajsetih let je spustila pravo krščansko nevihto na svojo najmlajšo sestrico. Ko pa jo je zadnjič zasledila, ni mogla niti s svojimi trdimi besedami, niti s tem, da jo je krepko stresla, zaustaviti Saartjejinu kihajočega smeha. Sestra se je resno ujezila in hotela iz sobe, toda Saartje jo je ujela za trak predpasnika in pridržala: "To moraš čuti, Kee, kaj takega še nisi brala,

kar si živa!" In dočim jo je pri najdovetnejših mestih te zgodbe dušil smeh, je brala na glas:

"V tem znamenitem trenutku se je zgodilo, da se je imenitni Petrus Statokins mlajši znebil zdihljaja velikega Samsona, v plemeniti jezi pograbil čolnarski ključ, ga nastavil na rob jarka in se s tako gorečo, neznanosko silo uprl obenj, da se je čoln mahoma odtrgal in zdrknil pod njim, dočim je plemeniti povzročitelj tega dogodka na glavo štrbunknil v vodo. Tako je ležal tu, le s čevlji še na krovu; oba škrica njegove vrhne suknje sta opletala nad valovi in imenitni Petrus Statokins mlajši, ki se je z obema

rokama upiral v dno vode, je z neznansko težavo držal nad vodo svoj obraz, ki so ga, dasi vsega obdanega z blatom, še zmeraj krasili naočniki. Njegov klobuk je veselo poplesaval na valovih."

Keejetje se je morala zoper svojo voljo smejeti; da, ni se mogla upirati skušnjavi, da ne bi vesele zgodbe, ki se je tako razlikovala od vsega, kar je sicer dobila pred oči, prebrala do konca. Potem pa je vendarle z nadmočno modrostjo pokarala svojo sestrico, češ da je Bog radi tega dal ljudem knjige, da bi vzbujale v njih vzvišene in bogaboječe misli, in da ni lepo, da se v knjigi, kakor je storil ta pisatelj, smešijo napake na-

ših bližnjih in njih zunanost.

Tedaj ji je pa Saartje pošteno dala pod nos: "Ali ne veš, kdo je to napisal? Kdo je ta 'Hildebrand,' ki piše, kakor bi vse te storijske sam doživel? To ni nihče drugi kakor Nicolaas Beet, s katerim je bil David v 'Literarnem društvu' in ki je lani pozimi bral v 'Dru-

štvu za občo korist."

Rdečica nejevolje je Keejetjejin zali obraz, dar ne more biti res! Beet je bil vendar resen gaboječ mlad mož, hkrati didat za župnijsko službo se nikdar ne drznil napak ko slabe šale!

(Dalje prihodnjič)



NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostni in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je za vedno zapustil naš ljubljeni oče

Jakob Homovec

ki je po dolgi in mučni bolezni zatisnil svoje trne dne oči 10. decembra 1943. Rojen je bil 16. aprila 1870 v Cerknici pri Rakeku, odkoder je prišel v Ameriko pred 30 leti.

Tem potom želimo izreči najlepšo zahvalo Rev. Max Sodji za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Dalje se želimo najpristraneje zahvaliti vsem, ki ste v blag spomin pokojnega okrasili njegovo krsto s krasnimi vencami in sicer: Kopora družina, Thompson Aircraft Product "Olds Guard," Mr. in Mrs. Cyril Obed in družina Morris Longe.

Iskrena hvala tudi vsem, ki ste darovali svete maše, ki se bodo brale za mirni pokoj pokojnega in sicer: Mr. in Mrs. Praznovsky, Mr. in Mrs. Lautizar, družina Jevnik, Mrs. F. Razin, gar, Mr. in Mrs. A. Kawa, Mrs. Marold, Mr. in Mrs. Zupančič, Mrs. J. Oster, družina Frank Česlesnik iz 61 St., Mr. in Mrs. Anton Yerman, Mr. in Mrs. Škerbec iz 61 St., Mr. in Mrs. Ladiha iz 55 St., Mr. in Mrs. Skoda iz 71 St., Mr. in Mrs. Sepio, M. Lake Family, Mr. in Mrs. Frank Godić iz Norwood Rd., Mrs. Vukcevic in družina, Mrs. Oressek, Mr. in Mrs. Brice iz Babbitt Rd., John Margaret Rožance, Mrs. Blausek iz 61 St., Mr. in Mrs. Jack Braniel, Mr. Smith, Mr. in Mrs. Znidarski, Emery Krizman.

Najlepša hvala tudi vsem, ki ste dali svoje automobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba.

Najlepša hvala tudi vsem, ki ste nam stali ob strani v času velike žalosti ter nam bili v pomoč na en način ali drugi. Posebno pa se želimo zahvaliti nosilcem krste, ki so spremili dragoga nam pokojnika na njegovi zadnji zemeljski poti in ga položili k večnemu počitku.

Lepa hvala tudi Frank Zakrajšek pogrebni mu zavodu za vso naklonjenost in pomoč ter za tako lepo urejen pogreb.

Če smo slučajno kakšno ime izpustili, prosimo, da nam prizadeti oprostite, ker se želimo vsem prav iz srca zahvaliti.

Tebi, dragi oče, pa želimo, da se spočiješ v zasluženem počitku. Ohranili Te bomo v sladkem spominu ter se Te spominjali v molitvah in prošli Večnega, da se snidemo nad zvezdami. Naj Ti bo lahka ameriška zemlja in večna luč naj Ti sveti.

Zalujoči ostali:

JOSEPH, sin

JOSEPHINE poroč. Enoff, MARY poroč. Lipovec,

STANISLAVA poroč. Grdina in VIDA poroč. Lake, hčere

Frank Homovec, brat, in več drugih sorodnikov

Cleveland, Ohio, 10. januarja 1944.



V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Anslovar

ki je v Bogu za vedno zaspal dne 9. januarja, 1943.

Leto dni je že minilo, kar Te več med nami ni; a mislo Te še pozabili, v srcih bdi še živ spomin.

Bog odzvel soproga in očeta, in srce zlatilo je pokoj, sedaj se srečno veseliš, kjer ni trpljenja ne skrbi.

Z Bogom! Ti želimo, na Tvoj grob spomin hite, počivaj v miru, blaga duša, in prosil ljubelega Boga za nas.

Zalujoči ostali:

MARY, soproga.

JOSEPH, sin.

MARY, mati.

FRANK, brat.

JOSEPHINE OPALEK, MARY TERCEK, sestri.

Cleveland, O., 10. januarja, 1944.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREDJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

★ ★ ★

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini